

Παρουσίαση Βραβείου Τέχνης

Ιδρύματος Γ. & Α. Μαμιδάκη 2025

Δανάη Στράτου, *Ενάρετη Σπείρα*

14 Ιουνίου | Άγιος Νικόλαος, Κρήτη

Σάββατο 14 Ιουνίου 2025 | 19:00-23:00

Minos Palace Resort

Άγιος Νικόλαος, Κρήτη

Το Ίδρυμα Γεωργίου και Αριστέας Μαμιδάκη σας προσκαλεί το Σάββατο 14 Ιουνίου 2025 στην πρώτη παρουσίαση του έργου *Ενάρετη Σπείρα* της Δανάης Στράτου, νικήτριας του Βραβείου Τέχνης Ιδρύματος Γ. & Α. Μαμιδάκη 2025.

Από το 2019 που ξεκίνησε, ο θεσμός του Βραβείου Τέχνης ενισχύει και προωθεί σύγχρονους δημιουργούς προσφέροντάς τους την ευκαιρία να δημιουργήσουν νέα έργα τέχνης, τα οποία θα παραμείνουν σε μόνιμη έκθεση στον Άγιο Νικόλαο Κρήτης, θα αποτελέσουν μέρος της συλλογής του Ιδρύματος και θα ενταχθούν σε μια σημαντική πολιτιστική κληρονομιά. Επιπλέον, το βραβείο φιλοδοξεί να ενισχύσει την καλλιτεχνική πρωτοπορία όχι μόνο με τη δημιουργία αλλά και την επιμέλεια των καλλιτεχνικών προτάσεων και την ένταξή τους σε μια συλλογή σύγχρονης τέχνης.

Το φετινό κάλεσμα αφορούσε προτάσεις έργων μεγάλης κλίμακας, τοποειδικά/site specific land art έργα σχεδιασμένα για μόνιμη εγκατάσταση σε εξωτερικό χώρο, μεταμορφώνοντας το φυσικό περιβάλλον. Έργα που αφηγούνται μια εσωτερική πορεία/διαδρομή, λειτουργώντας ως σημεία αναφοράς στον χώρο έκθεσής τους. Το Βραβείο Τέχνης 2025 απηύθυνε κάλεσμα σε εικαστικούς καλλιτέχνες απ' όλον τον κόσμο που δραστηριοποιούνται στους εξής τομείς: land art, environmental art, ecological art, γλυπτική, εγκατάσταση, ηχητική εγκατάσταση, μικτές τεχνικές, κατασκευές με φυσικά υλικά και έργα που ενσωματώνουν την τέχνη και τη φύση με στόχο τη δημιουργία καινοτόμων εμπειριών στον ανοιχτό χώρο. Η βραβευμένη πρόταση ξεχώρισε για την καινοτομία και τη δημιουργικότητά της, καθώς και για τον τρόπο με τον οποίο ανταποκρίθηκε ουσιαστικά στο κάλεσμα ενσωματώνοντας τις αρχές του βραβείου μέσα από μια πρόταση που ενεργοποιεί εκ νέου τον χώρο.

Ενάρετη Σπείρα

Η εγκατάσταση αποτελείται από 113 χειροποίητα κεραμικά αγγεία, τοποθετημένα σε έναν σπειροειδή σχηματισμό που παραπέμπει στον αινιγματικό Δίσκο της Φαιστού, λειτουργώντας ως μορφολογικό και εννοιολογικό ανάλογο. Τα αγγεία, σχεδιασμένα από την καλλιτέχνη και κατασκευασμένα από κοινότητα τεχνιτών στο Θραψανό της Κρήτης—τόπο με μακραίωνη παράδοση στην κεραμική τέχνη—υπερβαίνουν τη χρηστική τους διάσταση και μετατρέπονται σε συμβολικά στίγματα της αέναης πορείας της ανθρωπότητας στον χρόνο. Από την αποθήκευση αγαθών έως τις ταφικές τελετουργίες, τα κεραμικά αντικείμενα αφηγούνται διαχρονικά επεισόδια της ανθρώπινης ιστορίας, αποτυπώνοντας την πολλαπλότητα της εμπειρίας και της μνήμης.

Η υλικότητα και η υφή των επιφανειών τους έχουν σχεδιαστεί με τρόπο που αντανakλά τα φυσικά στοιχεία του περιβάλλοντος, αλλά και την απόκοσμη, ποιητική λάμψη του φεγγαριού. Θεματικές όπως η μνήμη, η μετανάστευση, η προσωπική και συλλογική εξέλιξη, καθώς και η αλληλεπίδραση μεταξύ κίνησης, μεταμόρφωσης, και επιστροφής, συνιστούν θεμελιώδεις άξονες της εγκατάστασης. Η *Ενάρετη Σπείρα* συγκροτείται ως περιπατητική, τοποειδική (site-specific) εγκατάσταση, η οποία ενσαρκώνει τη συμβολική κυκλικότητα της ύπαρξης και της δημιουργικής εξέλιξης.

Μέσω της διάταξής της, καλεί τον θεατή σε μια βιωματική πορεία περιδίνησης και εσωτερικής διερεύνησης, εντός ενός χωρικού «λαβυρίνθου» που αντανakλά τα στρώματα και τις διακυμάνσεις της ανθρώπινης συνείδησης.

Η εγκατάσταση αποτελεί εξέλιξη του έργου *Πάνω στη Γη, Κάτω από τα Σύννεφα* (2017), το οποίο είχε παρουσιαστεί στον χώρο του Παλαιού Ελαιουργείου στην Ελευσίνα.

Δανάη Στράτου

Η Δανάη Στράτου σπούδασε Καλές Τέχνες με εξειδίκευση στη Γλυπτική στο Central Saint Martins College of Art and Design στο Λονδίνο. Διετέλεσε Επίκουρη Καθηγήτρια στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας κατά την περίοδο 2007–2012. Η καλλιτεχνική της πρακτική επικεντρώνεται κυρίως σε land art και εγκαταστάσεις μεγάλης κλίμακας καθώς και οπτικοακουστικά περιβάλλοντα, με έμφαση στη διεπιστημονική προσέγγιση και τη χρήση πολυμέσων. Το έργο της ενσωματώνει τεχνολογίες ψηφιακού και ακουστικού χαρακτήρα, βίντεο, φωτογραφία, αλλά και φυσικά υλικά, όπως το χώμα, το νερό και το αλάτι ή βιομηχανικά υλικά, όπως μέταλλο και κεραμικό. Μέσα από αυτήν την πολυμεσική γλώσσα, εξετάζει καίρια ζητήματα του σύγχρονου κόσμου, όπως η κλιματική καταστροφή, η μετανάστευση, η ζωή στις

γιγάντιες μητροπολιτικές πόλεις, η πληθυσμιακή αύξηση, η σχέση του ανθρώπου με το φυσικό περιβάλλον και οι παγκόσμιες κοινωνικοπολιτικές εντάσεις.

Ανάμεσα στα σημαντικότερα έργα της συγκαταλέγονται: *Desert Breath* (1997), μία από τις μεγαλύτερες εγκαταστάσεις land art παγκοσμίως, στην έρημο Σαχάρα, ως μέλος της τριμελούς καλλιτεχνικής ομάδας D.A.ST. Arteam. *The River of Life* (2004), βίντεο-εγκατάσταση που αποτυπώνει τη ροή και τον ρυθμό των επτά σημαντικότερων ποταμών του πλανήτη. *Cut – 7 Dividing Lines* (2007), φωτογραφική εγκατάσταση που διερευνά γεωγραφικούς τόπους με πολιτικά ή θρησκευτικά σύνορα και διαιρέσεις. Το *Upon the Earth Under the Clouds* (2017), η μεγαλύτερη τοποειδική εγκατάστασή της στην Ελλάδα, σχεδιασμένη για το Παλαιό Ελαιουργείο και την αρχαία πόλη της Ελευσίνας, με κύρια υλικά το νερό, το χώμα και πάνω από χίλια χειροποίητα κεραμικά αγγεία.

Το πιο πρόσφατο έργο της, *Water Traces – making the invisible visible*, δημιουργήθηκε στο πλαίσιο καλλιτεχνικής φιλοξενίας (residency) στη Δυτική Αυστραλία. Πρόκειται για μια μεγάλης κλίμακας εγκατάσταση εμπνευσμένη από τα υπόγεια ρυάκια και κολπίσκους, τα οποία ρέουν αθέατα, σαν φλέβες κάτω από το «δέρμα» της γης.

Έχει συμμετάσχει σε σημαντικές διεθνείς διοργανώσεις και εκθέσεις, μεταξύ άλλων στην 48η Μπιενάλε της Βενετίας (Ιταλία, 1999), την 1η Μπιενάλε της Βαλένθια (Ισπανία, 2001), την ατομική έκθεση στο La Verrière – Fondation d'Entreprise Hermès (Βέλγιο, 2010), καθώς και στο Διεθνές Πολιτιστικό Πρόγραμμα της Κωνσταντινούπολης ως Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης (Τουρκία, 2010) και στο Διεθνές Φεστιβάλ της Αδελαιΐδας Restless (Αυστραλία, 2012). Το 2010 συνίδρυσε τον μη κερδοσκοπικό οργανισμό Vital Space, μια παγκόσμια, διεπιστημονική πλατφόρμα καλλιτεχνικής δημιουργίας που προσεγγίζει τα καίρια και επείγοντα ζητήματα της εποχής μέσω της τέχνης και των νέων μέσων.

Έχει τιμηθεί με το δεύτερο βραβείο στον Εθνικό Διαγωνισμό Δημόσιας Τέχνης για τη Λεωφόρο του Διεθνούς Αεροδρομίου Όστιν-Μπέργκστρομ στο Τέξας (ΗΠΑ, 2014) για την πρόταση του έργου Airth–Gates, καθώς και με το Commission's Panel Award στην 18η Μπιενάλε της Cerveira (Πορτογαλία, 2015) για τη βίντεο-εγκατάσταση The Globalising Wall.

Από το 2029, το Βραβείο Τέχνης έχουν λάβει οι: Θεόδωρος Ζαφειρόπουλος και Γιώργος Ρυμενίδης, Come with the Wind (2019), Ιλεάνα Αρναούτου και Ισμήνη Κινγκ, Tender Shell Geophilia (2022), Μάρω Φασουλή, Nomadic Murals (2023), Αλέξανδρος Λάιος, Day (2023), Ami Yamasaki, Whispers travel and whisper to you again (2023), Ειρήνη Μίγα, Landscape in Motion (2024), Κατερίνα Νάκου, The Resilient Thread (2024), Στρατής Ταυλαρίδης, Long Waves (2024).

Η συλλογή τέχνης του Ιδρύματος Γ. & Α. Μαμιδάκη συγκεντρώνει πάνω από 70 πρωτότυπα, site-specific έργα σημαντικών Ελλήνων και διεθνών καλλιτεχνών, μεταξύ αυτών οι Magdalena Abakanowicz, Lynda Benglis, Cecilia Campos, Κώστας Βαρώτσος, Μαρία Λοϊζίδου, Ρένα Παπασπύρου, Άγγελος Σκούρτης, Κώστας Ιωαννίδης, Νίκος Αλεξίου, Γιώργος Λάππας, Νίκος Κεσσανλής, Georgia Kotretsos, Γιώργος Γυπαράκης κ.ά. Ανακαλύψτε τη [Συλλογή](#).